

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 เลขรับ... 4030/2566
 วันที่... 23/05/2566
 เวลา... 14:59 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๐๖๖๖๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๓/๔๘๑๑ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๔๐๐๖/๖๒๔ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๖ และเอกสารประกอบ

ตามที่ได้ส่งรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษาในเรื่องดังกล่าว มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ รับทราบผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการส่งผลการพิจารณาในเรื่องนี้ ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาโดยตรงต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐฎ์จารี อนันตศิลป์)
 เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา
 สำนักการประชุม
 เลขรับที่... ๑๓๖ / ๖๕๖
 วันที่... ๑๕ / ๖๕ / ๖๖ เวลา ๑๓.๕๕ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๕๕๔/๖๖ วันที่ ๒๐ / พ.ค. / ๖๖
 เวลา ๑๕.๑๖ น. ส่ง... น.ค.ค.
 สำนักการประชุม

กองนิติธรรม
 โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๖๒ (กทม.๒๕)
 โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (กทม.๒๕)
 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

กลุ่มงานคดี
 รับที่... ๑๐๗ (๖๖) / ๖๖
 วันที่... ๒๓ / พ.ค. / ๖๖
 เวลา... ๑๕.๑๓ น.
 สำนักการประชุม

ที่ ศธ ๐๕๐๐๖/๗๕๘

กระทรวงศึกษาธิการ
กทม. ๑๐๓๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๗/๓๓๐๖๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ๒. ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่องความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา
 ๓. สำเนาหนังสือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักรับรายงาน และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา ไปพิจารณา ร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปรมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาศึกษา แนวทางและความเหมาะสมของรายงานและข้อเสนอแนะ แล้วสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการส่งไปยัง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น

กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พิจารณาศึกษา รายงานและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา ร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปรมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่าในภาพรวมเห็นด้วยกับรายงานและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา ดังรายละเอียดผลการดำเนินการตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๑)ให้นำแนวคิดด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ มาประยุกต์ใช้ในการให้ความรู้ที่เท่าเทียม และแนวคิดงบประมาณที่คำนึงถึงมิติหญิงชายไปใช้ในการจัดสรรทรัพยากรและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะช่วยให้นโยบายและบริการสาธารณะของรัฐมีคุณภาพมากขึ้น

๒) ในการผลิต...

๒) ในการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ควรมีการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งรัฐและเอกชน รวมถึงพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยให้มีคุณภาพและปรับสัดส่วนของบุคลากรสายวิชาการต่อสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสม

๓) ให้เพิ่มรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนออนไลน์ ซึ่งต้องยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กยากจน

๔) ให้ใช้ช่องทางทางกฎหมาย ให้โรงเรียนสามารถสร้างรายได้ได้ตัวเอง จะช่วยลดภาระด้านงบประมาณภาครัฐ และเพิ่มรายได้ให้กับโรงเรียนเพื่อใช้ในโครงการต่าง ๆ ต่อไป

๕) เสนอให้ผู้สูงอายุที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและนำกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการยกระดับคุณภาพชีวิต

๖) ควรเพิ่มเติมประเด็นทางการศึกษาสำหรับคนพิการ เช่น การเข้าถึงการศึกษาของคนพิการ

๗) ควรปรับอัตราเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และจัดสรรให้ตามจำนวนนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษทั้งหมดของสถานศึกษาเป็นรายบุคคล รวมทั้งขยายการจัดสรรเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนให้ครอบคลุมนักเรียนยากจนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและดำเนินการให้ครอบคลุมทุกสังกัด พร้อมทั้งการกำหนดกลไกการติดตามผลลัพธ์ของมาตรการดังกล่าว โดยกำหนดเงื่อนไขในการจัดสรรเงินอุดหนุนตามอัตราการมาเรียนของนักเรียน รวมทั้งติดตามพัฒนาการเจริญเติบโตและผลการเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นอีกหนึ่งในมาตรการป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษา

ประเด็นที่ ๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ

๑) ให้ส่งเสริมการยกระดับเกษตรกรรมด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพ และมูลค่าของสินค้าเกษตร เช่น การส่งเสริมการเกษตรแบบแม่นยำโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๒) ให้เร่ง Reskill แรงงานกลุ่มเดิมที่เปลี่ยนอาชีพไปแล้วให้กลับมาเข้าสู่ระบบการจ้างงาน รวมถึงการสร้างแรงงานกลุ่มใหม่ให้เข้าสู่ระบบการจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีทั้งคุณภาพและปริมาณที่สอดคล้องกับความต้องการ

๓) สำหรับข้อเสนอเรื่องการจัดสวัสดิการสำหรับกลุ่มเปราะบางแบบถ้วนหน้า ต้องใช้งบประมาณสูง จึงควรพิจารณาดำเนินการเฉพาะในสวัสดิการที่เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมและคำนึงถึงความยั่งยืนทางการคลังด้วย

ประเด็นที่ ๓ ความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข

๑) ให้สนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมสุขภาพด้านการป้องกันเป็นลำดับแรก ซึ่งจะช่วยลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์ และความเหลื่อมล้ำด้านสาธารณสุขด้วย

๒) ควรมุ่งเน้นการวางแผนผลิตกำลังคนและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรด้านสาธารณสุขกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ให้เพียงพอ

ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) กำกับการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓
จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวตรีนุช เทียนทอง)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๕๘๕๑
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๕๑๕

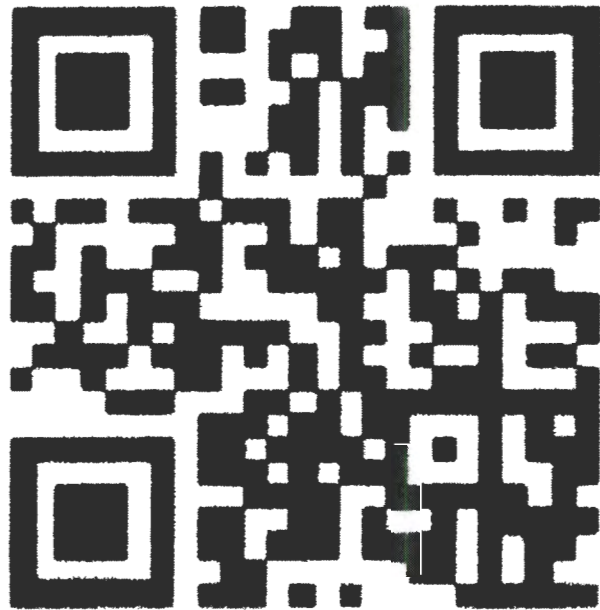
สำเนาถูกต้อง

กาญจมาศ อิติพันธ์
นิติกร

สิ่งที่ส่งมาด้วย สแกน QR Code

เพื่อดาวน์โหลด

1. ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่องความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม
ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมวุฒิสภา
2. สำเนาหนังสือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

<https://bit.ly/3SNGYg>

ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา

.....

กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน ได้พิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอรายงานสรุปผลการพิจารณาในภาพรวม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา โดยแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับข้อเสนอแนะดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

- ๑) ให้รัฐออกนโยบายสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตแบบไม่มีค่าใช้จ่าย โดยจัดทำโครงการในการพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะตลาดแรงงาน ด้านมีความรู้ ทักษะต่างๆ อย่างเป็นระบบ
- ๒) ใช้กฎหมาย ผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา โดยรัฐต้องสนับสนุนหน่วยงานเหล่านี้และจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา โดยให้มีการประเมินและตรวจสอบการใช้จ่ายของหน่วยงานนั้นๆ
- ๓) อุดมศึกษาต้องปรับตัวในทิศทางของการลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มและพัฒนาวิจัย นวัตกรรมในระดับอุดมศึกษาให้ไปในทิศทางเดียวกัน ปรับการทำงานด้านการบริการเชิงวิชาการให้สอดคล้องกับแรงงานไร้ฝีมือ เน้นกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือให้ใช้ความรู้ในการทำมาหากิน
- ๔) ให้หน่วยงานที่จัดการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษา มีอิสระในการจัดการ เช่น ด้านการบริหารทั่วไป ด้านวิชาการ ด้านบุคคล
- ๕) ต้องควบรวมโรงเรียน เพื่อให้มีคุณภาพสูงขึ้นภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด โดยรัฐต้องจัดการและอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง ในขณะที่โรงเรียนห่างไกล เช่น อยู่บนภูเขา ชายแดน ไม่สามารถควบรวมได้ ต้องจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนเหล่านี้ได้อย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๑) ให้นำแนวคิดด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ มาประยุกต์ใช้ในการให้ความรู้ที่เท่าเทียม และแนวคิดงบประมาณที่คำนึงถึงมิติหญิงชายไปใช้ในการจัดสรรทรัพยากรและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะทำให้นโยบายและบริการสาธารณะของรัฐมีคุณภาพมากขึ้น
- ๒) ในการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ควรมีการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งรัฐและเอกชน รวมถึงพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยให้มีคุณภาพและปรับสัดส่วนของบุคลากรสายวิชาการต่อสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสม

๓) ให้เพิ่มรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนออนไลน์ ซึ่งต้องยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กยากจน

๔) ให้ใช้ช่องทางทางกฎหมาย ให้โรงเรียนสามารถสร้างรายได้ได้เอง จะช่วยลดภาระด้านงบประมาณภาครัฐ และเพิ่มรายได้ให้กับโรงเรียนเพื่อใช้ในโครงการต่าง ๆ ต่อไป

๕) เสนอให้ผู้สูงอายุที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล แนะนำกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการยกระดับคุณภาพชีวิต

๖) ควรเพิ่มเติมประเด็นทางการศึกษาสำหรับคนพิการ เช่น การเข้าถึงการศึกษาของคนพิการ

๗) ควรปรับอัตราเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และจัดสรรให้ตามจำนวนนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษทั้งหมดของสถานศึกษาเป็นรายบุคคล รวมทั้งขยายการจัดสรรเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนให้ครอบคลุมนักเรียนยากจนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและดำเนินการให้ครอบคลุมทุกสังกัด พร้อมทั้งการกำหนดกลไกการติดตามผลลัพธ์ของมาตรการดังกล่าว โดยกำหนดเงื่อนไขในการจัดสรรเงินอุดหนุนตามอัตราการมาเรียนของนักเรียน รวมทั้งติดตามพัฒนาการเจริญเติบโตและผลการเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นอีกหนึ่งในมาตรการป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษา

ประเด็นที่ ๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ

มาตรการระยะสั้น

๑) รัฐต้องออกมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการภาคบริการขนาดเล็กและขนาดย่อมเพื่อให้กลับมารองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โควิดผ่อนคลาย

๒) สนับสนุนแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการขนาดเล็ก ที่เป็นกลุ่มแรงงานในระบบที่ถูกเลิกจ้าง และมาประกอบอาชีพนอกระบบ

๓) ออกมาตรการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ระบบการศึกษา โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล ติดตามเด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาให้กลับเข้าสู่ระบบ ช่วยเหลือเด็กครัวเรือนยากจน

มาตรการระยะยาว

รัฐต้องปรับปรุงมาตรการภาษีในการกระจายรายได้และลดความเหลื่อมล้ำ เช่น ภาษีทรัพย์สิน ภาษีรายได้ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี รวมถึงปรับปรุงมาตรการช่วยเหลือครัวเรือนเปราะบาง ครัวเรือนยากจนแบบทั่วถึง (Universal Access)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ให้ส่งเสริมการยกระดับเกษตรกรรมด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพ และมูลค่าของสินค้าเกษตร เช่น การส่งเสริมการเกษตรแบบแม่นยำโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

๒) ให้เร่ง Reskill แรงงานกลุ่มเดิมที่เปลี่ยนอาชีพไปแล้วให้กลับมาเข้าสู่ระบบการจ้างงาน รวมถึงการสร้างแรงงานกลุ่มใหม่ให้เข้าสู่ระบบการจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีทั้งคุณภาพและปริมาณที่สอดคล้องกับความต้องการ

๓) สำหรับข้อเสนอเรื่องการจัดสวัสดิการสำหรับกลุ่มเปราะบางแบบถ้วนหน้า ต้องใช้งบประมาณสูง จึงควรพิจารณาดำเนินการเฉพาะในสวัสดิการที่เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมและคำนึงถึงความยั่งยืนทางการคลังด้วย

ประเด็นที่ ๓ ความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข

๑) รัฐควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อการจัดการระบบสุขภาพเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ประเด็นการส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion) ด้านการป้องกัน (Prevention) ด้านการดูแลรักษา (Treatment) และด้านการฟื้นฟู (Rehabilitation) เพื่อการพัฒนามิติของการส่งเสริมและป้องกันสุขภาพของไทย

๒) รัฐควรออกนโยบายหรือแนวทางในการบริหารกองทุนระบบสุขภาพ ให้ประชาชนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงและได้รับสิทธิประโยชน์พื้นฐานที่เท่ากัน (Basic Package for Health Care) จะทำให้ความเหลื่อมล้ำด้านสาธารณสุขลดน้อยลง

๓) รัฐควรดำเนินการแก้ไขระบบบริการสาธารณสุขเพื่อให้คนไทยทุกคน ได้รับบริการที่มีคุณภาพ และมาตรฐานเหมือนกันเมื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล โดยไม่ต้องคำนึงถึงเศรษฐฐานะของบุคคลนั้น

๔) รัฐควรดำเนินการจัดสรรงบประมาณให้เท่าเทียมกันในทุกระบบประกันสุขภาพภาครัฐไปสู่โรงพยาบาลโดยรัฐสนับสนุนค่าหัวในการรักษาพยาบาลให้แก่ประชาชนทุกคนเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ให้สนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมสุขภาพด้านการป้องกันเป็นลำดับแรก ซึ่งจะช่วยลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์ และความเหลื่อมล้ำด้านสาธารณสุขด้วย

๒) ควรมุ่งเน้นการวางแผนผลิตกำลังคนและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรด้านสาธารณสุขกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ให้เพียงพอ

**ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา**

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
๑	ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา	<p>๑. กระทรวงการคลัง (กค.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กระทรวง พม. พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว เนื่องจากเป็นการศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ครอบคลุม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านสาธารณสุข และข้อเสนอแนะข้างต้น ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงไปสู่ความเหลื่อมล้ำในสังคม อย่างไรก็ตาม กระทรวง พม. โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประเด็นความเหลื่อมล้ำของสตรีและครอบครัว ซึ่งสามารถสะท้อนมุมมองประเด็นด้านความเหลื่อมล้ำได้ชัดเจนขึ้น และอาจมีความสัมพันธ์กับความเหลื่อมล้ำทางระบบการศึกษา อาทิ</p> <p>๑) จำนวนประชากรไทย มีสัดส่วนของผู้ชายกับผู้หญิงใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๒ และผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๘๗ (ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงานสถิติแห่งชาติ) แต่เมื่อพิจารณาในบางประเด็น พบว่า ผู้หญิงยังคงมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานน้อยกว่าผู้ชาย โดยมีกำลังแรงงานผู้หญิงในระบบประมาณ ๑๗ ล้านคน และแรงงานผู้ชายประมาณ ๒๐ ล้านคน (ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ เม.ย. - มิ.ย. ๖๓)</p> <p>๒) ประเด็นการมีส่วนร่วมของสตรี พบว่า ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจน้อยกว่าผู้ชาย ทั้งในระดับชาติ ระดับภาคราชการ/ท้องถิ่น ระดับท้องที่ รวมทั้ง ภาคธุรกิจเอกชน เช่น (๑) ในระดับชาติมีจำนวนสมาชิกวุฒิสภาหญิง จำนวน ๒๖ คน (๑๐.๕๐ %) จากจำนวนทั้งสิ้น ๒๔๘ คน (๒) มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหญิง จำนวน ๗๘ คน (๑๖.๑๒ %) จากจำนวนทั้งสิ้น ๔๘๖ คน (ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, ๒๕๖๕) (๓) ภาคราชการมีผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งระดับบริหาร จำนวน ๑๔๗ คน (๒๘.๔๙ %) จากจำนวนทั้งสิ้น ๕๑๖ ตำแหน่ง (ที่มา : สำนักงาน ก.พ. , กันยายน ๒๕๖๔) ซึ่งประเด็นปัญหาดังกล่าว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการตัดสินใจของสตรีมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เช่น</p> <p>- จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมสถานภาพการมีส่วนร่วมและการตัดสินใจของสตรี เพื่อส่งเสริมให้สตรีมีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีในการจัดทำนโยบายและมาตรการของรัฐบาล เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนและประเทศอย่างยั่งยืน ให้แก่กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำสตรี/แกนนำสตรี จำนวน ๕ รุ่น ณ จังหวัดนครสวรรค์ แพร่ กระบี่ เชียงใหม่ และปัตตานี มีผู้เข้าร่วม รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๔๒ คน</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>- จัดกิจกรรมเนื่องในวันสตรีสากล ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประจำปี ๒๕๖๕ ภายใต้แนวคิด "เสริมพลังสตรีร่วมตัดสินใจ ลดผลกระทบภัยพิบัติ จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม" โดยจัดงานในส่วนกลาง ซึ่งมีการเชิญเกียรติให้แก่สตรีบุคคลและหน่วยงานองค์กรดีเด่น จำนวน ๑๖ สาขา รวม ๕๗ รางวัล ผู้เข้าร่วมงานฯ รวมทั้งสิ้น ๒๕๐ คน และจัดงานวันสตรีสากล (ส่วนภูมิภาค) โดยมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (สนง.พมจ.) ทุกจังหวัด ดำเนินการจัดกิจกรรมฯ เพื่อกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของวันสตรีสากล สนับสนุนและร่วมกับภาคีเครือข่ายจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสตรี ชุมชนและสังคม มีผู้เข้าร่วมในส่วนภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๐,๒๔๘ คน</p> <p>- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีผ่านกิจกรรมสมัชชาสตรี ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค วัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการดำเนินงานด้านสตรี ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทบทวนปัญหา และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านสตรี รวมทั้งการนำเสนอนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสตรี ตลอดจนการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ โดยในส่วนกลางจัดกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๒๐ คน และส่วนภูมิภาคมีการสนับสนุนงบประมาณให้แก่ สนง.พมจ. ทุกจังหวัด ดำเนินการจัดกิจกรรมฯ มีผู้เข้าร่วมในส่วนภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖,๔๔๑ คน</p> <p>๓) ประเด็นกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQI) มีความเห็นว่า ปัจจุบันกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้รับการยอมรับทางสังคมมากขึ้น สามารถดำรงชีวิตในสังคมและแสดงออกได้ตามอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมาย ในความรับผิดชอบ โดยมีเจตนารมณ์ในการให้ความคุ้มครองบุคคลผู้ถูกเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ไม่ว่าจะเพศใด ซึ่งครอบคลุมทั้ง LGBTQI อย่างเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม สำหรับกลุ่ม LGBTQI ยังมีประเด็นที่ท้าทาย อาทิ การลดอคติทางเพศ ซึ่งอคติทางเพศ มีความเห็นว่า อาจเกิดได้จากหลายปัจจัย/สาเหตุ เช่น การอบรมเลี้ยงดูของสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะตั้งแต่วัยเด็กให้เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล การทำบทบาทหน้าที่ของสื่อสารมวลชน และพฤติกรรมในระดับปัจเจกบุคคลของกลุ่ม LGBTQI เอง ซึ่งมีผลต่อภาพลักษณ์ของกลุ่มบุคคลดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับที่ ณรงค์ อนุรักษ์ และคณะ ๑ สรุปไว้ว่า ภาพลักษณ์สตรีข้ามเพศ ในประเทศไทยในปัจจุบันได้รับการยอมรับมากขึ้น แม้ในบางครั้งจะมีการสร้างภาพลักษณ์ให้กับตนเองในทางลบโดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม ส่งผลให้พื้นที่ทางสังคมของกลุ่มถูกจับตามอง รวมถึงในสื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ซ้ำ ๆ ในรูปแบบเดิม เช่น มีคู่นอนหลายคนไม่ประสบความสำเร็จในความรัก ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นต้น ภาพลักษณ์เหล่านี้ ได้ตอกย้ำให้เห็นถึงความแตกต่างแปลกแยกและตีตราให้สตรี ข้ามเพศ ห่างไกลความเท่าเทียม</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>ทั้งนี้ สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ภาพลักษณ์ของสตรีข้ามเพศได้รับการยอมรับ คือ สื่อควรฉายภาพความหลากหลายของการดำเนินชีวิตในแง่มุมอื่นๆ ทั้งสุข เศร้า เหงา รัก คนดี คนเลว ดังเช่นมนุษย์ปุถุชนคนทั่วไป</p> <p>จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีบทบาทด้านการศึกษาโดยตรง มีการสอดแทรกการนำแนวคิดด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ ไปประยุกต์ใช้ในการให้ความรู้ที่เท่าเทียม ทั้งระบบการศึกษาหรือระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำได้ มิใช่เพียงความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และจะส่งผลให้ปัญหาสังคมอื่น ๆ ลดลงด้วย ทั้งนี้ สามารถเริ่มต้นได้ด้วยการนำแนวคิดงบประมาณที่คำนึงถึงมิติหญิงชาย (Gender Responsive Budgeting : GRB) ไปใช้ในการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณทั้งในระดับประเทศและระดับองค์การ ซึ่งจะทำให้การจัดสรรทรัพยากรตรงตามความต้องการและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งทำให้นโยบายและบริการสาธารณะของรัฐ มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศโดยตรง โดยสามารถขอรับการสนับสนุนองค์ความรู้เกี่ยวกับ GRB จากกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวง พม.</p> <p>ทั้งนี้ เห็นควรเพิ่มเติมเนื้อหาและข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับประเด็นการพัฒนาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) ของนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในระดับประถมศึกษาตอนต้น เด็กกลุ่มด้อยโอกาส เด็กกลุ่มยากจน หรือผู้ที่มีความจำเป็นพิเศษ ทั้งนี้ จากข้อมูลของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ เป็นช่วงชั้นที่มีปัญหาภาวะถดถอยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒ เมื่อเทียบกับระดับชั้นอื่น ๆ ของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อดถอยมากที่สุด คือ เรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์ การไม่มีสมาธิในการเรียนออนไลน์ การที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาติดตามการเรียน สอนการบ้านให้ไม่ได้ และสัมพันธ์กับการที่ครอบครัวมีฐานะยากจน ตลอดจนการขาดความพร้อมของครูและบุคลากรด้านการศึกษาในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่</p> <p>๓. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)</p> <p>๑) ข้อเสนอแนะในมิติความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น เป็นข้อเสนอแนะที่สะท้อนสภาพปัญหาที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ควรพิจารณา อาทิ แนวทางการปรับปรุงระบบคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาไทยให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นต้น ซึ่งกระทรวง อว. ได้มีความตระหนักในปัญหาดังกล่าวและมีการแก้ไขปัญหา โดยการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดมาตรการส่งเสริม สนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับ ดูแล และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มดังกล่าว เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาไทยสามารถผลิตกำลังคนและความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประเทศ</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>และทันการเปลี่ยนแปลงของโลก นอกจากนี้ ยังได้ขยายโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษา โดยร่วมมือกับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ระดับอุดมศึกษา และได้รับริเริ่มพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตระดับอุดมศึกษา และเชื่อมโยงคุณวุฒิวิชาชีพกับคุณวุฒิการศึกษา ร่วมกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ เครือข่ายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาให้ถึงคนวัยทำงาน ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับแนวทางแก้ไขปัญหาคความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ปรากฏในรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว</p> <p>๒) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานต่าง ๆ ที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายการปฏิรูปประเทศของรัฐบาล ที่ให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเหลื่อมล้ำในมิติทางการศึกษาและด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการจัดการอุดมศึกษาในปัจจุบัน ไม่ได้ให้ความสำคัญเพียงนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น แต่คำนึงถึงกลุ่มคนทุกคนในประเทศ ทั้งกลุ่มแรงงานกลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้สูงอายุ โดยสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) รวมถึงการยกระดับทักษะและสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็นต่อการทำงาน (Upskill/Reskill) ตลอดจนการพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit bank) เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไป สามารถเรียนและสะสมหน่วยกิต เพื่อนำไปเทียบโอนรับใบประกาศนียบัตรหรือใบปริญญาได้ โดยไม่จำเป็นต้องเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งเดียว นอกจากนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ยังมีกลไกการให้ทุน ทั้งในด้านทุนการศึกษา การส่งเสริมผู้ประกอบการ การเตรียมความพร้อมในการปรับตัวสำหรับการทำงานในอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งในส่วนของ Hard skill และ Soft skill การช่วยเหลือในเรื่องการผลักดันงานวิจัยให้ไปสู่การนำไปใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์ รวมถึงส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ หรือการคิดบริการใหม่ ๆ โดยมีหน่วยงานสนับสนุนตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำทั้งในการให้ทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และการให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ</p> <p>๓) การดำเนินงานสำคัญของสำนักงานปลัดกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้องกับการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในมิติทางการศึกษาและด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงการผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ โครงการยุวชนอาสา โครงการสนับสนุนนักเรียนทุนรัฐบาลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการสนับสนุนการจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โดยการกำกับดูแลของมหาวิทยาลัย โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย เพื่อการจัดการเรียนการสอนในระบบเปิด (Thai MOOC) โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โครงการส่งเสริมการจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (CWIE) โครงการพัฒนาทักษะกำลังคนของประเทศ (Reskill/ Upskill/ Newskill) เพื่อการมีงานทำ และเตรียมความพร้อมรองรับการทำงานในอนาคต โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสสาหกิจระยะเริ่มต้น (UBI) โครงการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบล</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>แบบบูรณาการ (มหาวิทยาลัยสู่ตำบล สร้างรากแก้วให้ประเทศ : U2T) โครงการมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของนิสิต/นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน การยกเลิกการกำหนดระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาแต่ละระดับชั้นปริญญา การบูรณาการการให้ทุนการศึกษา/ทุนวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ การสนับสนุนและขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เช่น นักศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ จังหวัดชายขอบ และนักศึกษาผู้พิการ เป็นต้น</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>๑) การผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและ ความต้องการของประเทศ จำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์ที่มีปริมาณและคุณลักษณะตรงตามสาขาความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งมีช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย และยืดหยุ่นเหมาะสมกับความต้องการผู้เรียนที่มีความแตกต่างเฉพาะบุคคล เพื่อยกระดับทักษะกำลังคน (Reskill/ Upskill/ New Skill) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ดังนั้น ควรมีการบูรณาการความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรมและบริการ รวมทั้งมีฐานข้อมูลเพื่อเชื่อมช่องว่างระหว่างความต้องการ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของทักษะที่จำเป็นในตลาดแรงงานและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ</p> <p>๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นที่ยอมรับบนเวทีวิชาการ ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก จำเป็นจะต้องสร้างผลงานทางวิชาการ และองค์ความรู้ที่มีคุณภาพ สามารถใช้ในการอ้างอิง และนำไปจดสิทธิบัตร จนไปสู่การสร้างนวัตกรรม</p> <p>๔. กระทรวงมหาดไทย (มท.)</p> <p>ประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือ ข้อจำกัดของโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ในท้องถิ่น การขาดแคลนครูที่โรงเรียนขนาดเล็กในท้องถิ่นห่างไกล การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน เพื่อจัดการศึกษา โดยมีความเห็น ดังนี้</p> <p>๑) ข้อจำกัดของโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ในท้องถิ่น การขาดแคลนครูที่โรงเรียนขนาดเล็กในท้องถิ่นห่างไกล จากรายงานพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการฯ เป็นการศึกษาจากโรงเรียนขนาดเล็ก ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการกำหนดสัดส่วนครูคนต่อนักเรียนตามระดับการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดปัญหาครูไม่ครบตามจำนวนชั้นเรียนและเกณฑ์การพิจารณาผลงานของครู การให้ความดีความชอบก็ใช้เกณฑ์กลางของระบบ ส่งผลให้ครูมีการย้ายบ่อย ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนก็ขาดความคล่องตัวที่จะปรับตามสถานการณ์ หลักสูตร ๘ เนื้อหาสาระ จึงเป็นปัญหาหนักสำหรับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก แม้ว่าการศึกษาทางไกล</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>ผ่านดาวเทียมได้ช่วยให้นักเรียนได้เข้าถึงความรู้ตามลำดับขั้นไปได้ แต่สิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานต่างๆ เช่น การมีพลังงานไฟฟ้า วัสดุครุภัณฑ์ ในการสอน อุปกรณ์ที่ใช้งานได้และสิ่งแวดล้อมยังเป็นข้อขัดข้องอยู่การบริหารจัดการเป็นปัญหาที่ระบบ การสรรหา และแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษา หากได้ผู้อำนวยการที่มีความสามารถก็พอจะช่วยบรรเทาข้อขัดข้องลง จากสภาพปัญหาทำให้นักเรียนและผู้ปกครองบางพื้นที่ เขตชนบทที่เกิดความไม่มั่นใจในคุณภาพโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน จึงมีแนวโน้มที่จะเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ในเมือง ในขณะที่ครอบครัวของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ไม่ดีไม่สามารถทำได้ ซึ่งทำให้จำนวนนักเรียนของโรงเรียนในชนบทมีน้อยลง แต่จำนวนนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่ในเมืองบางโรงเรียนมีมากขึ้นจนมากเกินพอดี</p> <p>๒) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อจัดการศึกษา เป็นไปตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ และแก้ไขเพิ่มเติม โดยกรมส่งเสริมการปกครองมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และประสานการจัดการบริหารสาธารณะ และการศึกษาในอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ ได้รับมอบหมาย</p> <p>๕. กระทรวงแรงงาน (รง.)</p> <p>การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษานั้น ถือเป็นมิติแรกของการสร้างทรัพยากรบุคคล ให้แก่ประเทศใน ส่วนของการศึกษาภาคบังคับควรมีค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บให้น้อยที่สุด เนื่องจากในระดับอุดมศึกษาเป็นระดับที่เตรียมคนเข้าสู่โลก แห่งการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของธุรกิจหรือทำงานในสถานประกอบการ ก็ตาม โดยกระทรวง อว. ควรปรับการเรียน การสอนและหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานในปัจจุบัน สร้างบุคลากรให้เป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดี ในการทำงาน รวมถึงพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๖. กระทรวงสาธารณสุข (สธ.)</p> <p>- เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>๗. สำนักงานประมาณ (สพ.)</p> <p>สำนักงานประมาณได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ ได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อนของนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้ฐานข้อมูลนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดเก็บและส่งข้อมูลให้สำนักงานประมาณ ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณจึงครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว อาทิ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) เงินอุดหนุนค่าอาหารนักเรียนพักนอนสำหรับโรงเรียนพื้นที่ยากลำบาก ๒) โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ ๓) ค่าจ้างครูรายเดือนแก้ไขปัญหาสถานศึกษาขาดแคลนครูชั้นวิฤฤฤ ๔) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการพัฒนานวัตกรรมการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้วยรูปแบบ Active Learning หรือครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๕) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา โครงการจัดสรรเงินอุดหนุนนักเรียนยากจนพิเศษแบบมีเงื่อนไข (นักเรียนทุนเสมอภาค) รวมถึงได้จัดสรรงบประมาณตาม พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามมาตรา ๕ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา กระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษารวมถึงสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการแล้ว ๑๙ จังหวัด <p>๘. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)</p> <p>ประเด็นการเข้าถึงการศึกษา อาจพิจารณาถึงโอกาสในการเรียนรูปแบบอื่น ๆ โดยปัจจุบันมีช่องทางการเรียนที่หลากหลายมากขึ้น อาทิ การเรียนออนไลน์ ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กยากจนและผู้มีรายได้น้อย</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรระบุแนวทางการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับการดำเนินงานในปัจจุบัน อาทิ ข้อเสนอแนะที่ระบุว่ารัฐควรลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยใช้กฎหมายผ่านหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) และภาครัฐควรวิเคราะห์การจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษาเพื่อนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งในประเด็นนี้ กสศ.</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>ได้ดำเนินการแล้ว ในปัจจุบันผ่านการจัดสรรทุนการศึกษาแบบมีเงื่อนไขและการพัฒนาระบบส่งต่อเยาวชนด้วยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ข้อเสนอแนะจึงควรเน้นการเสริมสร้างกลไกดังกล่าวและการทำงานร่วมกันระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นต้น นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะที่ระบุว่าอุดมศึกษาต้องปรับตัวในทิศทางของการลดความเหลื่อมล้ำ โดยปรับการทำงาน ด้านบริการเชิงวิชาการให้สอดคล้องกับแรงงานไร้ฝีมือ โดยอาศัยความรู้ในการทำมาหากินเป็นเครื่องมือในการเลี้ยงชีพนั้น ประเด็นนี้ อาจพิจารณาปรับเป็นข้อเสนอแนะการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เนื่องจากมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนา ทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ</p> <p>๙. สำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานคร (สพส.กทม.)</p> <p>รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสาธารณสุข แสดงให้เห็นว่าในการพัฒนาจะต้องครอบคลุมทั้ง ๓ ด้าน จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะต้องศึกษาลงไปรายละเอียด และสร้างตัวแบบที่เหมาะสม ในการขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p> <p>๑๐. กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)</p> <p>เห็นควรเพิ่มเติมประเด็นในข้อเสนอแนะเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเพิ่มเติม ที่เสนอไว้ในหน้า ๑๕๗ ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับประเด็นข้อมูลช่วงต้นของรายงาน และเพื่อให้ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่ การปฏิบัติได้ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๒ รัฐควรลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔ โดยใช้กฎหมายและมาตรการระดับนโยบายของประเทศ ให้ครอบคลุมทั้งมิติด้านโอกาสและ มิติด้านคุณภาพการศึกษา ดังนี้</p> <p>๒.๑ ผลักดันมาตรการการนำเด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และด้อยโอกาสกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา โดยเฉพาะ ในระดับการศึกษาภาคบังคับผ่านหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม เช่น กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และหน่วยงานในลักษณะเดียวกัน โดยรัฐควรสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณให้หน่วยงานเหล่านี้ได้อย่างเพียงพอในการ ขับเคลื่อนภารกิจตามบทบัญญัติการจัดตั้งหน่วยงาน โดยเฉพาะและการวิเคราะห์การจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวน</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>เด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาสทางการศึกษาเพื่อนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยให้มีการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประเมินการใช้จ่ายและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อกลุ่มเป้าหมายของหน่วยงานนั้น ๆ</p> <p>๒.๒ รัฐควรเร่งรัดให้มีการปรับกระบวนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (เงินอุดหนุนรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน) โดยควรคำนึงถึงต้นทุนต่อหน่วยของสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ทั้งขนาดและพื้นที่ตั้งของสถานศึกษา ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำด้านทรัพยากรและคุณภาพการศึกษาระหว่างสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีทรัพยากรในการจัดการศึกษาที่เพียงพอ และเป็นการเพิ่มศักยภาพสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาในระดับตำบลและอำเภอ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนในทุกพื้นที่เข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>ข้อ ๕ ให้สถานศึกษามีคุณภาพสูงขึ้นภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด อาจจำเป็นต้องมีการควมรวมโรงเรียนในกลุ่มที่สามารถควมรวมได้ โดยรัฐมีหน้าที่จัดการและอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนและผู้ปกครองอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง แต่ในโรงเรียนบางแห่งที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลและไม่สามารถควมรวมได้ (protected school หรือ Stand Alone) เนื่องจากโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนอื่นมาก เช่น อยู่บนพื้นที่สูง ตามแนวชายขอบหรือตั้งอยู่บนเกาะแก่ง ฯลฯ รัฐมีหน้าที่ต้องสนับสนุนการจัดการศึกษาและจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งงบประมาณให้โรงเรียนเหล่านี้้อย่างเพียงพอ เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนวัยเรียนในพื้นที่</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในมิติด้านโอกาสทางการศึกษา นอกจากการดำเนินการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาสตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เพื่อบรรเทาอุปสรรคในการมาเรียนและเพิ่มโอกาสให้แก่เด็กและเยาวชนในครอบครัวยากจนระดับรุนแรงสามารถมาโรงเรียนได้แล้ว ยังมีการดำเนินการของหน่วยงานต้นสังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ผ่านการจัดสรรเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนในโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่อนุบาลจนถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นมาตรการสำคัญที่รัฐสามารถดำเนินการเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายจำนวนกว่า ๑.๙ ล้านคนต่อปี แต่ตลอด ๑๕ ปีที่ผ่านมา ยังไม่มีการปรับอัตราเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนมาตั้งแต่สมัยคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น รัฐจึงควรปรับอัตราเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และจัดสรรให้ตามจำนวนนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษทั้งหมดของสถานศึกษาเป็นรายบุคคล รวมทั้งขยายการจัดสรรเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจนให้ครอบคลุมนักเรียนยากจนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>และดำเนินการให้ครอบคลุมทุกสังกัด พร้อมทั้งการกำหนดกลไกการติดตามผลลัพธ์ของมาตรการดังกล่าว โดยกำหนดเงื่อนไขในการจัดสรรเงินอุดหนุนตามอัตราการมาเรียนของนักเรียน รวมทั้งติดตามพัฒนาการเจริญเติบโตและผลการเรียนอย่างต่อเนื่องเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นอีกหนึ่งในมาตรการป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษา</p> <p>๑๑. กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)</p> <p>๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สป.ศธ.)</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>๑. ภาพรวมการนำเสนอรายงานการพิจารณา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา เห็นควรปรับปรุงแบบการนำเสนอที่นำเสนอความเหลื่อมล้ำในแต่ละระดับการศึกษา/ประเภทการศึกษา เช่น การศึกษาระดับปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา หรือการศึกษาในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย</p> <p>๒. รูปแบบการนำเสนอในส่วนของนโยบายที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา (หน้า ๓๔) ควรนำเสนอในรูปแบบของแผน ๓ ระดับของประเทศ และควรเพิ่มเติมทิศทางการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)</p> <p>๓. ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ปัญหา ควรจะจัดกลุ่มข้อเสนอแนะแนวทางแยกเป็นประเด็นหลัก เช่น การบริหารจัดการงบประมาณ โครงสร้าง กฎหมาย ทรัพยากรต่างๆ เป็นต้น</p> <p>๔. เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ดังนั้น ควรมีการใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาศึกษาในเรื่องความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา</p> <p>๕. ควรเพิ่มเติมในเรื่องกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานลดความเหลื่อมล้ำของหน่วยงานในระดับพื้นที่ เช่น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น</p> <p>๖. ควรสร้างแรงจูงใจให้หน่วยงานภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ</p> <p>๗. ควรเพิ่มเติมข้อเสนอแนะในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา เช่น การเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานหรือความต้องการของประเทศ เป็นต้น</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และได้ดำเนินการตามโครงการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้เยาวชน เพื่อผลิตกำลังคนของประเทศ (อาชีวะอยู่ประจำ เรียนฟรี มีอาชีพ) เป็นการจัดการศึกษาแบบให้นักเรียนอยู่ประจำหอพักของสถานศึกษา โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เพื่อสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัยให้แก่เด็กนักเรียนที่มีฐานะยากจน ขาดโอกาสทางการศึกษาในพื้นที่ห่างไกล ให้ได้รับการสนับสนุนทางการศึกษา มีทักษะวิชาชีพ สามารถทำงานประกอบอาชีพได้ และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ ปัจจุบัน มีนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓,๒๕๖ คน ประกอบกับโครงการจัดการศึกษา เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) เพื่อให้ประชากรในวัยเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา หรือในสถานศึกษาที่มีความพร้อมได้เข้าศึกษาต่อด้านอาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ควบคู่กับการเรียนสามัญมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประกอบอาชีพ อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเรียนสายสามัญได้ตามต้องการ ปัจจุบันมีนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๑,๗๒๒ คน</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>งบประมาณของทางราชการที่มีจำกัด เป็นอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนงานและโครงการต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้งบประมาณปกติ หากมีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย หรือกฎระเบียบต่างๆ ที่ให้สถานศึกษาสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์สินค้า หรือบริการต่างๆ และยังเป็นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียน สามารถนำเงินรายได้ดังกล่าวไปเพื่อสนับสนุนภารกิจต่างๆ ของสถานศึกษา จะสามารถดำเนินงานในด้านการลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างยั่งยืนมากกว่าการทำโครงการเฉพาะกิจ</p> <p>๓) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)</p> <p>๑. การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้กับคนในสังคม สามารถทำได้อีกหนึ่งแนวทาง คือ การนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านการศึกษาอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยให้ผู้สูงอายุที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็น "ห้องสมุดมนุษย์เคลื่อนที่" นำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดีของตนไปถ่ายทอดให้กับคนภายในชุมชน โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสภายในชุมชนของตน ให้ผู้สูงอายุกลุ่มนี้ ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง คอยดูแล แนะนำกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่เพียงพอต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้น</p> <p>๒. ความเหลื่อมล้ำทางสังคมในมิติด้านการศึกษา เกิดขึ้นกับประชาชนในทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็ก ผู้ใหญ่ และวัยชรา ที่ผ่านมา ส่วนใหญ่อาจจะให้ความสนใจไปที่วัยเด็ก/เยาวชนที่อยู่ในระบบการศึกษา ทั้งในระบบ และนอกระบบ</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)	<p>แต่ในความเป็นจริง วัยผู้ใหญ่และวัยชราที่มักประสบกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอยู่เช่นกัน โดยเฉพาะในวัยชราหรือวัยสูงอายุ ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ในวันจะเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก สภาวะการณ์การเข้าสู่สังคมสูงวัย (Aging Society) ของประเทศไทย และต้องดำรงอยู่ชีวิตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงและแปลกใหม่ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลเช่นในปัจจุบัน ดังนั้น การเสริมสร้างโอกาสให้ผู้สูงอายุได้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับตนอย่างพอเพียงและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของมิติเศรษฐกิจ มิติสุขภาพ มิติสภาพแวดล้อม/เทคโนโลยี และมิติสังคม โดยเฉพาะในส่วนของเทคโนโลยีที่ผู้สูงอายุจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการเข้าถึงและสามารถใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสมปลอดภัย ซึ่งถือว่าการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้กับผู้สูงอายุได้เช่นกัน</p> <p>๔) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของคณะกรรมการธิการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา เรียบร้อยแล้ว และเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของรายงานดังกล่าว</p> <p>๕) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ๑. สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (สนก.สพฐ.) การบริหารจัดการโรงเรียนสามารถดำเนินการในรูปแบบของโรงเรียนเครือข่าย ซึ่งจะทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาาร่วมกัน (ทั้งในรูปแบบของบุคลากร ครูภัณฑ์สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากสถานที่ร่วมกัน) ถือเป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียน ที่มีความพร้อมแตกต่างกัน</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดย สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา ได้ดำเนิน “โครงการโรงเรียนคุณภาพ” โดยพัฒนาต่อยอดจากโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล เพื่อให้การศึกษาที่มีคุณภาพแก่เด็กและเยาวชน โดยจุดเน้นของโครงการโรงเรียนคุณภาพ คือพัฒนาโรงเรียน ในท้องถิ่นระดับตำบลให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามบริบทของตนเอง ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษา โรงเรียนสามารถให้บริการการศึกษาแก่นักเรียนและชุมชนให้เกิดความเท่าเทียม และครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โรงเรียนมีความพร้อมในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา เน้นทั้งด้านทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เชื่อมโยงสู่อาชีพและการมีงานทำ มีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการวางแผนชีวิต พัฒนาระบบการเรียนรู้ ที่ตอบสนอง</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>ต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีลักษณะนิสัย มีความรักในสุขภาพ มีสุขภาพที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ผู้บริหารมีความพร้อมในการบริหารจัดการ และครูมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งเอกชน บ้าน วัด รัฐ โรงเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีการบริหารจัดการโรงเรียน เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียนที่มีความพร้อมแตกต่างกัน โดยมีการดำเนินการ ดังนี้</p> <p>๑) สนับสนุนค่าพาหนะให้กับโรงเรียนเครือข่ายที่จะมาเรียนรวมที่โรงเรียนคุณภาพ เพื่อสนับสนุนการเดินทางของนักเรียนโรงเรียนเครือข่ายให้มาใช้ทรัพยากรการศึกษาาร่วมกันที่โรงเรียนคุณภาพที่มีความพร้อมในเรื่องของอาคารสถานที่ที่มีความปลอดภัย การจัดการเรียนการสอนมีครูผู้สอนครบทุกวิชา ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้และรู้วิชาที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน หรือพัฒนาทักษะให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต มีห้องเรียนคุณภาพที่มีสื่อเทคโนโลยีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี ทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้าสู่สังคมใหม่ๆ เสริมสร้างความมั่นใจและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยไม่มีความขัดแย้งต่อกัน ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในโรงเรียนคุณภาพ ลดภาระค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรหลานไปเรียนในเมืองที่ไกลบ้าน โดยมีการจัดสรรค่าพาหนะรับ - ส่งนักเรียน ดังนี้</p> <p>๑.๑ ระยะทางไม่เกิน ๓ กิโลเมตร อัตราคนละ ๑๐ บาท/วัน ๑.๒ ระยะทางมากกว่า ๓ กิโลเมตรแต่ไม่เกิน ๑๐ กิโลเมตร อัตราคนละ ๑๕ บาท/วัน ๑.๓ ระยะทางมากกว่า ๑๐ กิโลเมตรขึ้นไป อัตราคนละ ๒๐ บาท/วัน</p> <p>๒) สนับสนุนค่าจ้างครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนคุณภาพ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องของหลักภาษา โครงสร้างประโยคและการเชื่อมคำพูด พัฒนาสมอง ทำให้มีความจำที่ดีขึ้น การเรียนรู้ภาษาจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในการจดจำ แปลความหมาย และการสื่อสารด้านภาษา สามารถรับรู้และกลั่นกรองข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น เสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน รวมถึงเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อ และเพิ่มโอกาสในการทำงานให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>๓) สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในห้องเรียนคุณภาพ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนโรงเรียนเครือข่ายที่มาเรียนรวมที่โรงเรียนคุณภาพได้รับการเรียนรู้ ผ่านการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนคุณภาพที่ประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ หรือเทคโนโลยี เช่น SMART TV และ Smartboard เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดการใช้งานได้สะดวก</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>รวดเร็ว และสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้หลายวิชา สามารถใช้สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือการสอน เช่น การแข่งขันระดับต่าง ๆ เป็นต้น โดยนักเรียนสามารถใช้ค้นคว้าเพิ่มเติมในช่วงว่าง ทั้งยังพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครูและนักเรียน รวมถึงเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น เนื่องจากการเรียนการสอนที่มีความเป็นรูปธรรมช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคม ในปัจจุบัน เพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องควมรวมโรงเรียน เพื่อทำให้สถานศึกษามีคุณภาพ สูงขึ้น ภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด อีกทั้งการควมรวมโรงเรียน โดยโรงเรียนที่อยู่ใกล้กัน ในการควมรวมโรงเรียนรัฐ มีหน้าที่จัดการและอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง แต่ในโรงเรียนบางแห่งที่มีความจำเป็นเนื่องจากโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนอื่นมาก เช่น อยู่บนภูเขา ชายแดน ฯลฯ แม้มีนักเรียนน้อย ไม่สามารถควมรวมโรงเรียนได้ รัฐมีหน้าที่ต้องจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนเหล่านี้เพียงพอ</p> <p>เนื่องจากในปัจจุบันมีอัตราการเกิดลดลง ส่งผลให้จำนวนโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมาก ทำให้เกิดความไม่สมดุลกันระหว่างจำนวนนักเรียนและจำนวนโรงเรียน ส่งผลให้จัดการศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการบริหารจัดการไม่คุ้มทุน ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเล็งเห็นปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กที่เป็นประเด็นสำคัญของระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้มอบหมายให้สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาดำเนิน “โครงการยกระดับคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก” เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน โดยการดำเนินโครงการนี้จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ ได้ดำเนินการตามความพร้อมของโรงเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป</p> <p>๑. กำหนดรูปแบบบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก</p> <p>๑.๑ โรงเรียนขนาดเล็กที่มีความเหมาะสมในการรวมโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีจำนวนนักเรียนลดลงเรื่อย ๆ เนื่องจากอัตราการเกิดลดลง หรืออัตราการเคลื่อนย้ายของประชาชน วัยเจริญพันธุ์ จากชนบทสู่ชุมชนเมืองหรือมีเด็กวัยเรียนแต่ผู้ปกครองในท้องถิ่นนิยมส่งบุตรหลานไปเรียน ในโรงเรียนอื่น ๆ</p> <p>๑.๒ โรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่สามารถรวมโรงเรียนได้ คือ โรงเรียนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ไม่มีหน่วยงานอื่นจัดบริการการศึกษาในพื้นที่ หรือเป็นสถานศึกษาที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประกาศกำหนด</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>๒. ส่งเสริมให้โรงเรียนขนาดเล็กจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม โดยมีรูปแบบเรียนรวมทุกชั้นและเรียนรวมบางชั้น ซึ่งได้มีการสนับสนุนค่าพาหนะรับ - ส่งนักเรียน ดังนี้</p> <p>๒.๑ จัดสรรให้กับนักเรียนทุกคนที่เดินทางมาเรียนร่วมกับโรงเรียนหลัก</p> <p>๒.๒ นักเรียนที่เข้าใหม่ในปีการศึกษาต่อ ๆ มาที่มีอายุเข้าเกณฑ์ระดับปฐมวัย และเข้าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ และมีชื่อในทะเบียนบ้านในเขตบริการของโรงเรียนมารวมให้ได้รับค่าพาหนะจนจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียนหลัก (การศึกษาภาคบังคับ)</p> <p>๒.๓ กรณีนักเรียนมาเรียนรวมบางชั้น ตามแผนการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา จัดสรรให้ตามที่เสนอขอ แต่ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา</p> <p>นอกจากการดำเนินการกำหนดรูปแบบบริหารโรงเรียนขนาดเล็กและการส่งเสริมให้โรงเรียนขนาดเล็กจัดการเรียน การสอนแบบเรียนรวม ยังได้มีการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็ก โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการควมรวม โรงเรียนขนาดเล็ก วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโรงเรียนหลักและโรงเรียนที่จะมาเรียนรวม ทั้งด้านโรงเรียน ด้านนักเรียน ด้านการบริหารอัตรากำลังของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและด้านการบริหารงบประมาณหลังการควมรวม โรงเรียนขนาดเล็ก</p> <p>๒. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สศศ. สพฐ.)</p> <p>- เห็นควรได้มีการเผยแพร่ เพื่อนำข้อเสนอแนะไปบูรณาการร่วมกันทุกหน่วยงาน ปรับปรุงแก้ไขในการลด ความเหลื่อมล้ำ ไม่เฉพาะเพียงด้านการศึกษา</p> <p>- มีข้อสังเกตว่า ในรายงานฉบับนี้ไม่กล่าวถึงประเด็นการศึกษาสำหรับคนพิการ ซึ่งการศึกษาสำหรับคนพิการ นี้เป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างแท้จริง ทั้งนี้เนื่องจากสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ นอกจากจะได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแล้ว ยังมีพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้หลักประกันในด้านสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ รวมถึงแนวทางในการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการด้วย และหากพิจารณาจากสถานการณ์การเข้าถึงการศึกษาของคนพิการในปัจจุบันจะพบว่า มีคนพิการ จำนวนมากอยู่ในระบบการศึกษาภาคบังคับ (อนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น) แต่เมื่อเข้าสู่ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น จำนวน คนพิการกลับลดลงอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา โดยอาจมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงมีข้อเสนอว่าหากมีการศึกษาหรือจัดทำรายงานการศึกษา</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>จึงควรรวมเอาประเด็นทางการศึกษาสำหรับคนพิการเข้าไปด้วย เพราะหนึ่งในหลักการสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการคือ “การเรียนรู้ร่วม/เรียนรวม” (Inclusive Education) ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่สามารถตอบสนองการจัดการศึกษาที่มีผู้เรียนหลากหลายในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้น จึงเห็นว่าควรรวมเอาประเด็นทางการศึกษาสำหรับคนพิการเข้าไปในการศึกษา นอกจากจะเป็นการศึกษาโดยคำนึงถึงคนทุกกลุ่มแล้ว หลักการของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการยังอาจนำไปใช้เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้</p> <p>- การจัดการศึกษาควรคำนึงถึงการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ในระดับภูมิภาคหรือท้องถิ่นเป็นสำคัญ การจัดการศึกษาจึงต้องการการออกแบบที่สนองต่อความต้องการของพื้นที่เป็นสำคัญ คือ การศึกษาเพื่อท้องถิ่นสำหรับแต่ละภูมิภาคที่แตกต่างกัน เพื่อตระหนักในศักดิ์ศรี คุณค่า และอัตลักษณ์ของความเป็นมนุษย์ในทุกพื้นที่ที่จะทำให้คนในทุกๆ ที่ได้บรรลุถึงศักยภาพ และความสามารถที่จะปกครองตนเองและจัดการตนเองได้ การศึกษาจึงควรเป็นไปตามสภาพภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้คนในชุมชนท้องถิ่นได้มีสถานที่เรียนที่เพียงพอ และได้เรียนตามภูมิสังคมของตนเอง และยึดโยงกับชุมชนของตน ซึ่งจะเป็พื้นฐานการพัฒนาความสามารถที่เพิ่มมากขึ้นต่อไปได้ การศึกษาเช่นนี้จึงรักษาภูมิปัญญา อัตลักษณ์ และความแข็งแกร่งของพื้นที่ชุมชนทั่วประเทศไว้ได้ โดยที่คนในท้องถิ่นต่างๆ ไม่ต้องอพยพไปเรียนในเมืองใหญ่ที่ห่างไกล และยังเป็นทางเลือกที่ช่วยชีวิตคนมากขึ้น และทำให้เสี่ยงต่อการเข้าไม่ถึงการศึกษา หรือ ไม่สามารถที่จะอยู่ในการศึกษาอย่างต่อเนื่องได้</p> <p>- ความเหลื่อมล้ำของเด็กพิการ พบว่าเด็กกลุ่มพิการมีความเหลื่อมล้ำในการได้รับบริการทางการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านสาธารณสุข เป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับคนปกติทั่วไป นอกจากนี้จะมีข้อจำกัดจากสภาพความพิการของแต่ละบุคคล บางครั้งเด็กยังขาดการยอมรับจากพ่อแม่ หรือสังคม ซึ่งเด็กพิการกลุ่มนี้หากได้รับการช่วยเหลือตั้งแต่แรกเริ่มให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ บางรายสามารถเข้ารับการศึกษาในระดับสูงถึงระดับปริญญาเอก เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถนำความรู้ความสามารถมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และช่วยลดปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจของประเทศได้เช่นเดียวกัน</p> <p>๓. สำนักงานบริหารพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา (สบน.สพฐ.)</p> <p>เมื่อพิจารณารายละเอียดข้อเสนอแนะ ในส่วนที่ ๑ มิติความเหลื่อมล้ำทางระบบการศึกษาทั้ง ๔ ประเด็นแล้ว สำนักงานบริหารพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ ซึ่งมีความสอดคล้องกับพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>๑) การมีอิสระในการบริหารจัดการสถานศึกษา พื้นที่นวัตกรรมการศึกษามีเป้าหมายให้สถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สามารถบริหารและจัดการตนเอง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งจะเป็นการนำร่องปฏิรูประบบการศึกษาและขยายผลต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ๑๐.๑</p> <p>๒) การบริหารจัดการและงบประมาณ สถานศึกษานำร่องในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จะได้รับการจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยจะพิจารณาและจัดสรรตามขนาดสถานศึกษาและที่ตั้งของสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษานำร่องต้องใช้งบประมาณได้รับ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน ด้วยการคิดค้นและพัฒนานวัตกรรมและการเรียนรู้ โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษานำร่อง หลักสูตรสถานศึกษา และบริบทพื้นที่ โดยใช้งบประมาณเป็น ๓ งบรายจ่าย คืองบบุคลากร งบดำเนินงาน และงบลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ๑๐.๒</p> <p>๓) การใช้ทรัพยากรร่วมกัน สถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาสามารถรับเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค เพื่อการศึกษาหรือตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคโดยสมัครใจ ซึ่งเงินบริจาคเพื่อการศึกษาที่ระบุวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษานำร่องและเครือข่ายสามารถใช้พัฒนานวัตกรรมร่วมกัน อาทิ จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสนับสนุนสถานศึกษาของเครือข่ายและหากดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการบริจาคแล้ว เงินเหลือจ่ายให้สถานศึกษาใช้ในการพัฒนาการศึกษาต่อ โดยให้สถานศึกษานำร่องรวมเป็นเงินรายได้สถานศึกษา โดยไม่ต้องส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ๑๐.๒ และ ๑๐.๓</p> <p>๔) ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมจัดการศึกษา พื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจะช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่ เพื่อร่วมพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ผ่านกลไกของคณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีกรรมการที่เป็นผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตและพัฒนาครู ผู้แทนองค์กรเอกชน ซึ่งทำหน้าที่ในการส่งเสริมช่วยเหลือ สนับสนุน และติดตามสถานศึกษานำร่องเพื่อให้จัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเกิดการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา อาทิ การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ส่งเสริมให้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติไปปรับใช้กับการจัดการศึกษาในสถานศึกษานำร่อง</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>ให้เหมาะสมกับพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและเหมาะสมกับสภาพในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จัดให้มีการออกแบบการทดสอบผู้เรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จัดให้มีการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษานำร่อง เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการกระจายอำนาจให้ความอิสระเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ ๑๐.๓ และ ๑๐.๔</p> <p>มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>๑) การกระจายอำนาจให้พื้นที่จัดการศึกษาด้วยตนเอง "พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา" คือ พื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพื้นที่ปฏิบัติการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมการศึกษา โดยพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มีวัตถุประสงค์จัดตั้งพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เพื่อคิดค้นและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน รวมทั้งเพื่อดำเนินการให้มีการขยายผลไปใช้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอื่น ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา กระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาได้ถูกออกแบบให้มีโครงสร้างการบริหารงานพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาไว้เป็น ๒ ส่วนหลัก คือ (๑) ส่วนกลาง มีคณะกรรมการนโยบายพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน มีหน้าที่และอำนาจกำหนดไว้ตามมาตรา ๑๕ ทำหน้าที่ดูแลในเชิงนโยบาย พร้อมสนับสนุน ปลอดภัย ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เป็นข้อจำกัดหรือเป็นอุปสรรคในการขับเคลื่อนงานของพื้นที่ (๒) ส่วนพื้นที่ มีคณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา มีหน้าที่และอำนาจ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ โดยการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และติดตามสถานศึกษานำร่อง ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติจริงให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเกิดการคิดค้นพัฒนานวัตกรรมการศึกษาและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ซึ่งมีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา และมาตรา ๒๔ ที่กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือแก่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในการดำเนินการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ดังนั้น พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จะเป็นพื้นที่ปฏิบัติการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมการศึกษา ซึ่งเป็นการนำร่องในการกระจายอำนาจและให้อิสระ</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>แก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เกิดการพัฒนาคูณภาพ ประสิทธิภาพและลดความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งมีการขยายผลนวัตกรรมและวิธีการปฏิบัติที่ดีไปใช้ในสถานศึกษาอื่นต่อไป</p> <p>๒) รายงานหน้า ๒๐ ข้อ ๑.๒.๓ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ข้อมูลที่นำเสนอมาดูเหมือนว่าอัตราส่วนนักเรียนต่อครูไม่ได้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อความเหลื่อมล้ำทางด้านคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ควรเพิ่มข้อมูลในรายละเอียดคุณภาพหรือสมรรถนะของครูที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดความเท่าเทียม/เสมอภาคมากกว่านี้ รวมถึงการเพิ่มข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพครู และการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับที่ชัดเจนกว่านี้ ในหน้าที่ ๖๐ ข้อ ๑๐ ด้วย</p> <p>๓) รายงานหน้า ๒๐ ข้อ ๑๒.๓ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา นอกจากมิติของบุคลากรแล้ว ควรมีมิติด้านอื่น ๆ อีกเช่น ด้านสื่ออุปกรณ์ทางการศึกษา การเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) โดยเฉพาะระบบ Internet เป็นต้น</p> <p>๔) รายงานหน้า ๖๐ ข้อ ๑๐ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาฯ ช้อย่อย ควรเพิ่มเติมในเรื่อง วิธีการ/รูปแบบที่จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่เป็นแบบ Stand alone ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะมีครูครบชั้น แต่เป็นการสอนแบบคละชั้น (Multigrades Education) เป็นต้น</p> <p>๕) รายงานมีหัวข้อที่ซ้ำซ้อนกัน คือ หน้า ๔๒ ข้อ ๗ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและแนวทางแก้ไขความเหลื่อมล้ำในต่างประเทศ กับหน้า ๔๕ ข้อ ๘ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในต่างประเทศและแนวทางการแก้ไข</p> <p>๖) ควรเพิ่มประเด็น ด้านงบประมาณทางการศึกษาที่ประเทศลงทุนไปกับการผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา รวมทั้งความซ้ำซ้อนของหน่วยงานทางการศึกษา และเสนอแนวทางการดำเนินงานในประเด็นดังกล่าว</p> <p>๗) เอกสารรายงานควรเพิ่มข้อมูลที่เป็นการวิเคราะห์และสังเคราะห์ จากการศึกษาข้อมูล เอกสาร และงานวิจัย</p> <p>๔. สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สนผ. สพฐ.)</p> <p>๑) กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางในการสนับสนุนการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายผ่านโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน งบเงินอุดหนุน (เงินอุดหนุนรายหัว) ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาได้มากขึ้น ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับเพิ่มอัตราเงินอุดหนุนของโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เห็นชอบในการปรับอัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัว</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>สำหรับผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้เรียน และเพิ่มศักยภาพสถานศึกษาในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอใน ๔ รายการ ได้แก่ ค่าจัดการเรียนการสอน ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าเครื่องแบบนักเรียน และค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสนับสนุนด้านการศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อไป</p> <p>๒) กระทรวงศึกษาธิการ มีมาตรการช่วยเหลือครอบครัวนักเรียนกลุ่มเปราะบาง นักเรียนในพื้นที่ห่างไกล รวมถึงแนวทางกำกับติดตามเด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาเพื่อให้กลับเข้าสู่ระบบ และให้การช่วยเหลือทางการศึกษาพิเศษแก่เด็กกลุ่มเปราะบาง ตลอดจนจัดสรรเงินงบประมาณให้ครัวเรือนยากจน ผ่านโครงการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้</p> <p>๒.๑ โครงการพาน้องกลับมาเรียน เพื่อค้นหาเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน ให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒.๒ โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน งบประมาณอุดหนุน (ค่าอาหารนักเรียนประจำพักนอน) เป็นการจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียน เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอาหารนักเรียนประจำพักนอน สำหรับโรงเรียนที่ดำเนินการจัดที่พักให้แก่นักเรียนในเขตพื้นที่บริการที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ห่างไกล เดินทางไม่สะดวก ไม่สามารถเดินทางไป - กลับได้ โดยโรงเรียนได้ดำเนินการกำกับ ดูแลและจัดระบบแบบเต็มเวลา</p> <p>๒.๓ โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน งบประมาณอุดหนุน (ค่าปัจจัยพื้นฐานสำหรับนักเรียนยากจน) เป็นการจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนที่มีนักเรียนยากจน เพื่อจัดหาปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจนในระดับชั้น ป.๑ - ม.๓ ให้มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น</p> <p>๒.๔ โครงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎร หรือไม่มีสัญชาติไทย เพื่อสร้างความเสมอภาคให้กับเด็กทุกคนที่อยู่ผืนแผ่นดินของประเทศไทย ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีรหัสขึ้นต้นด้วยตัวอักษร G ให้ได้รับการแก้ไขเปลี่ยนเป็น เลข ๑๓ หลัก เพื่อเข้าสู่ระบบบริการสิทธิขั้นพื้นฐานด้านบริการสุขภาพ - การจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้แก่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้แก่กลุ่มบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอัตราเดียวกับค่าใช้จ่ายรายหัวที่จัดสรรให้แก่เด็กไทย

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (ต่อ)</p>	<p>๓) รัฐควรลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาโดยใช้กฎหมาย ผ่านหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ควรปรับบริหารจัดการและงบประมาณ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร หรือพื้นที่เสี่ยงอันตราย เพื่อพัฒนาโรงเรียนเหล่านี้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเมือง ทั้งนี้ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ โรงเรียนเหล่านี้ควรต้องได้รับการสนับสนุนในมิติต่าง ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสนับสนุนงบประมาณต้องมีรูปแบบการจัดสรรที่หลากหลาย โดยต้องมีการวิเคราะห์ต้นทุนการเรียนการสอนที่แท้จริงในแต่ละพื้นที่ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเท่ากันและขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ รัฐควรจะต้องรับผิดชอบในการสนับสนุนงบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคารเรียน อาคารหอพัก ครูภัณฑ์ และสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น - การบริหารจัดการโรงเรียนสามารถดำเนินการในรูปของโรงเรียนเครือข่าย ซึ่งจะทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาาร่วมกัน (ทั้งในรูปของบุคลากร ครูภัณฑ์สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการใช้ ประโยชน์จากสถานที่ร่วมกัน) ถือเป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียนที่มีความพร้อมแตกต่างกัน - การบริหารจัดการโรงเรียนโดยใช้กลไกสร้างแรงจูงใจให้กับผู้บริหารและบุคลากร ให้สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ จัดการให้โรงเรียนมีจำนวนครูครบชั้นเรียน ซึ่งสามารถดำเนินการโดยใช้เครื่องมือทางการเงิน หรือการให้รางวัล ประกาศเกียรติคุณผู้บริหารหรือบุคลากรที่มีผลงานดีเด่น เช่น เงินเพิ่มพิเศษ หากต้องไปปฏิบัติในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร หรือพื้นที่เสี่ยงอันตราย เป็นต้น - มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้นไม่ซ้ำซาก จำเจและสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยระบบที่เป็นมัลติมีเดีย และการใช้สอนทางไกล (Distance Learning) สำหรับผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาหรือในชนบทห่างไกล โดยการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ต้องครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ การสร้างแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างองค์ความรู้สำหรับชุมชน การสร้างองค์กร/สถาบันการเรียนรู้ การสร้างการบริหารจัดการความรู้ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การสร้างกระบวนการดำเนินงาน การสร้างโครงสร้างพื้นฐานของสังคมและการสร้างศักยภาพเครือข่ายการเรียนรู้

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
๒	ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ	<p>๑. กระทรวงการคลัง (กค.)</p> <p>๑. ประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านเศรษฐกิจ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย กระทรวงการคลังได้มีมาตรการด้านการเงินเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ SMEs ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน อาทิ ๑. มาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ประกอบด้วย (๑) มาตรการสินเชื่อฟื้นฟู (๒) มาตรการพักทรัพย์ พักหนี้ (๓) โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) Re-open ธุรกิจโรงแรมและ Supply Chain โรงแรมของธนาคารออมสิน (๔) โครงการสินเชื่อ EXIM Biz Transformation Loan ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ๒. มาตรการค้ำประกันสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs และ ๓. มาตรการบรรเทาภาระหนี้สินโดยการปรับโครงสร้างหนี้ระยะยาว</p> <p>๒. ประเด็นความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ กระทรวงการคลังได้ริเริ่มการดำเนินโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ (โครงการฯ) มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการปฏิรูปการดำเนินนโยบายการจัดสรรสวัสดิการของประเทศไทย ผ่านการบูรณาการและตรวจสอบข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดสรรสวัสดิการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐให้กับผู้มีรายได้น้อยที่สมควรจะได้รับประโยชน์จากรัฐอย่างแท้จริง (Truly Deserving) โดยมุ่งเน้นดำเนินการให้มีความรอบคอบ รัดกุม โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยปัจจุบันกระทรวงการคลังอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการฯ ปี ๒๕๖๕ เพื่อปรับปรุงข้อมูลผู้มีรายได้น้อยให้เป็นปัจจุบัน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดสรรสวัสดิการสังคมของภาครัฐให้แก่ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น สำหรับแนวนโยบายในการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลจะมี ๔ เป้าหมายหลัก ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑ ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (Competitiveness and Sustainable Economic Growth) เป้าหมายที่ ๒ รองรับกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) เป้าหมายที่ ๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) และเป้าหมายที่ ๔ เป็นธรรม ทั่วถึง โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสนับสนุนโครงข่ายรองรับทางสังคมและสุขภาพ (Fairness, Social Safety Net and Health Sector)</p> <p>๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)</p> <p>กระทรวง พม. พิจารณาแล้วเห็นว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สถานการณ์โรคโควิด ๑๙ ส่งผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถาบันครอบครัว เช่น สมาชิกในครอบครัวต้องตกงาน ว่างงาน ถูกเลิกจ้าง/ลดรายได้ บุตร/หลานในครอบครัวหลุดออกจากระบบการศึกษา เป็นต้น และส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา อาทิ ความเครียดนำไปสู่การเสพยาเสพติด และนำไปสู่การเพิ่มโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)</p>	<p>หรือปัญหาในระดับมหภาคของเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลให้วัยแรงงานต้องทำงานอย่างหนัก เพื่อหารายได้เลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวให้มากขึ้น ซึ่งแต่ละครอบครัว ล้วนมีบริบทที่แตกต่างกัน อาทิ มีรายรับไม่พอรายจ่าย มีหนี้สิน มีสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบาง อาทิ คนพิการ ผู้สูงอายุ ที่ต้องให้การดูแลเป็นพิเศษ ดังนั้น จึงส่งผลกระทบต่อความเป็นลูกโซ่ กล่าวคือ วัยแรงงานจึงต้องทำงานอย่างหนัก จนนำไปสู่การไม่มีสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน (Work-Life Balance) และส่งผลต่อปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคม อาทิ ความไม่พร้อมที่จะสร้างครอบครัวหรือการตัดสินใจไม่มีบุตรหรือการเลือกที่จะครองชีวิตโสดมากขึ้น ซึ่งกระทบต่อจำนวนประชากรในภาพรวมของประเทศลดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงจำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องบูรณาการร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว อย่างจริงจังในส่วนของคุณสมบัติสนับสนุนการดำเนินงาน โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ที่มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับมิติทางเศรษฐกิจ โดยมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและส่งเสริมเศรษฐกิจของสตรีและครอบครัว อาทิ</p> <p>๑) การให้บริการกลุ่มเป้าหมายผ่านระบบเพื่อนครอบครัว : Family line ซึ่งเป็น Platform ให้บริการคำปรึกษาออนไลน์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง มีช่องทางการให้บริการ ๒ ช่องทาง ได้แก่ ไลน์ @linefamily และเว็บไซต์ และเป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ด้านครอบครัวที่ทันสมัย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผู้ใช้บริการให้คำปรึกษา รวมทั้งสิ้น ๗๘๕ กระทู้ และมีผู้เข้าชมเว็บไซต์ฯ จำนวน ๔๓,๐๖๕ ครั้ง ซึ่งการให้คำปรึกษานั้นจะมีห้องย่อยให้คำปรึกษาต่าง ๆ จำนวน ๙ ห้อง โดยมี ๒ ห้องให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางเศรษฐกิจ ได้แก่ (๑) ห้อง “หางาน” (ให้บริการจำนวน ๑๒ กระทู้) ซึ่งได้รับการสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาจากกรมการจัดหางาน และ (๒) ห้อง “แก้หนี้” (ให้บริการ จำนวน ๔๓ กระทู้) ซึ่งให้คำปรึกษาปัญหาหนี้สินในระบบและนอกระบบ ซึ่งได้รับการสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) และสำนักงานกองทุนยุติธรรม</p> <p>๒) จัดกิจกรรม “Fin ดี Happy Life” เพื่อส่งเสริมทักษะทางการเงินของคนวัยทำงาน ให้ความรู้ ทักษะการวางแผนการเงิน ทางเลือกการออมและการลงทุน และสามารถเป็นพี่เลี้ยงหรือวิทยากรทางการเงิน กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ สนง.พมจ. วิทยากรด้านครอบครัวระดับจังหวัด คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน และอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ผ่านระบบออนไลน์ Zoom Meeting มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๗๖ คน</p> <p>๓) การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ เรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่สตรีและครอบครัว ระหว่าง สค. กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ เพื่อส่งเสริม พัฒนาและให้องค์ความรู้ด้านการเงิน การลงทุน และช่องทางการเข้าถึงเงินทุน (สินเชื่อ) และที่เกี่ยวข้อง</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)</p>	<p>๔) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการขับเคลื่อนบทบาทสตรีให้มีส่วนร่วมในเศรษฐกิจมีวัตถุประสงค์ เพื่อรณรงค์สร้างวินัยการเงิน ปรับพฤติกรรมการหาเงิน ใช้เงิน ออมเงิน และลงทุนให้เข้าสู่แนวทางที่สร้างรากฐานของความสำเร็จทั้งในชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และองค์กร ให้กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สมาชิกของสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพ (สสธวท.) จำนวน ๒๒ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๕ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๗๐ คน</p> <p>๕) ดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสตรีใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ร่วมกับองค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ (UN Women) และศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้บริหารทางธุรกิจแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างโอกาส ความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่สตรี มีแนวคิดด้านการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Mindset) และฝึกทักษะ Soft Skills ที่เป็นประโยชน์ในการเป็นผู้ประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเป็นสตรีใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ (จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) มีผู้เข้าร่วมอบรมรวมจำนวน ๓๑ คน</p> <p>๖) การพัฒนาทักษะอาชีพและสนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพ/การต่อยอดอาชีพ/ การสร้างโอกาสธุรกิจสตรี และครอบครัว ดำเนินการโดยศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว จำนวน ๘ แห่ง และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๔ แห่ง ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัด สค. โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เข้าอบรม รวมทั้งสิ้น ๒๖,๔๒๓ ราย</p> <p>๗) ให้ความช่วยเหลือแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัว ผ่านศูนย์บริการแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัว จำนวน ๑๒ แห่ง จัดตั้งในศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ มีการให้บริการ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๒,๘๖๑ ราย ทั้งนี้ เห็นควรเพิ่มเติมเนื้อหาและข้อเสนอแนะ เพื่อจัดการกับประเด็นดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ความยากจนข้ามรุ่น ๒. ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ในแต่ละช่วงวัย ๓. ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ระหว่างเพศ ๔. การขยายฐานความคุ้มครองทางสังคม เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนทุกช่วงวัยต้องเจอสถานะ ความยากจนกรณีประสบเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องสูญเสียรายได้ เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินชีวิตทางสังคม ๕. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ๖. การเสริมสร้างหุ้นส่วนทางสังคมเพื่อเสริมสร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคมให้กับกลุ่มเปราะบาง

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)</p>	<p>๓. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)</p> <p>ข้อเสนอแนะในมิติความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ จากรายงานมีข้อสังเกตถึงความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรที่ชัดเจน จึงควรพิจารณาส่งเสริมการยกระดับเกษตรกรรมด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าของสินค้าเกษตร เช่น การส่งเสริมการเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Farming) โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริม และสนับสนุนการแพร่กระจายของเทคโนโลยีถึงเกษตรกรหลากหลายรูปแบบ สำหรับกระทรวงการอุดมศึกษาฯ อาจใช้กลไกการพัฒนาเชิงพื้นที่ในการทดลองรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อนำไปขยายผลต่อไป</p> <p>๔. กระทรวงมหาดไทย (มท.)</p> <p>ประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือ ความเหลื่อมล้ำของการคลังท้องถิ่นและการกระจุกตัวของรายได้ของท้องถิ่นต่อหัว โดยมีความเห็นว่า รายงานดังกล่าวเป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงและสภาพปัญหาเกี่ยวกับสภาพความเหลื่อมล้ำทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามบริบทของสภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาในท้องถิ่น โดยเฉพาะข้อเสนอเรื่องนโยบายเพิ่มรายได้ครัวเรือน และนโยบายด้านภาษีและเงินโอนของคณะกรรมการฯ เป็นมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญที่จะช่วยสะท้อนให้ภาครัฐและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของการจัดระบบภาษี หรือการจัดสรรภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดูแล และจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นได้ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕๐ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐</p> <p>๕. กระทรวงแรงงาน (รง.)</p> <p>การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจนั้นภาครัฐจะต้องเร่งดำเนินการมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถกลับมารองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ จากสถานการณ์โรคระบาดที่ต่อเนื่องยาวนานมากกว่า ๓ ปีส่งผลให้แรงงานในระบบถูกเลิกจ้างเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลักเข้าประเทศ ในระยะที่การท่องเที่ยวในไทยจะกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้ง หลังจากสถานการณ์โรคระบาดคลี่คลายลงเป็นโอกาสที่ไทยจะนำแรงงานที่หลุดออกจากระบบการจ้างงานกลับเข้าสู่ระบบการจ้างงานอีกครั้ง รวมถึงนำนักเรียน/นักศึกษาเข้าสู่ระบบการจ้างงานเพิ่มขึ้น เมื่อมีรายได้ก็จะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในภาพรวมลดลง ในส่วนของกระทรวงแรงงานนั้น ได้เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง โดยเร่ง Reskill แรงงานกลุ่มเดิมที่ปรับเปลี่ยนอาชีพไปแล้วให้กลับมาเข้าสู่ระบบการจ้างงาน รวมถึงการสร้างแรงงานกลุ่มใหม่ให้เข้าสู่ระบบการจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีทั้งคุณภาพและปริมาณที่สอดคล้องกับความต้องการ</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)</p>	<p>๖. กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๗. สำนักงานงบประมาณ (สงป.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๘. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) การวิเคราะห์ความไม่เท่าเทียมทางเศรษฐกิจอาจพิจารณาจำแนกตามกลุ่มประชากรหรืออาชีพได้ ซึ่งแต่ละกลุ่มมีปัญหาที่แตกต่างกัน อาทิ กลุ่มเกษตรกร จากรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของ สศช. ระบุว่า ปัญหาสำคัญที่ทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อย มิใช่การขาดแคลนที่ดินทำกิน แต่เป็นการมีที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก และการขาดแคลนระบบชลประทาน ขณะที่ในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระ จะเผชิญปัญหาด้านการเข้าถึงแหล่งทุนและองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ อีกทั้งความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจยังอาจเกิดจากการจัดสรรงบประมาณที่ยังไม่ตรงจุด ทั้งนี้ การวิเคราะห์ความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจอาจต้องพิจารณาถึงนิยามและขอบเขตให้ชัดเจน ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>๑) ระยะสั้น ให้ความสำคัญกับการบรรเทาปัญหาและฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างครอบคลุม (Inclusive Recovery) จากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ มากกว่าการแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นทั้งปัญหาในเชิงโครงสร้างและปัญหาเฉพาะกลุ่ม</p> <p>๒) ระยะยาว การจัดสวัสดิการสำหรับกลุ่มเปราะบางแบบถ้วนหน้า (Universal Access) มีแนวโน้มต้องใช้งบประมาณสูง จึงควรพิจารณาดำเนินการเฉพาะในสวัสดิการที่เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมและคำนึงถึงความยั่งยืนทางการคลัง</p> <p>๙. สำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานคร (สพส. กทม.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๑๐. กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๑๑. กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
๓	ความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข	<p>๑. กระทรวงการคลัง (กค.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๒. กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กระทรวง พม. พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว และข้อเสนอแนะการพัฒนาระบบสุขภาพของกองทุนในประเทศไทย อาทิ สิทธิประโยชน์ของระบบสุขภาพ การอุดหนุนงบประมาณของภาครัฐ การพัฒนาระบบการลงทะเบียนสิทธิสวัสดิการรักษายาพยาบาลของประชาชนทุกกลุ่มให้ถูกต้องและไม่ซ้ำซ้อน คุณภาพการบริการพัฒนาและจัดระบบให้ผู้มีสิทธิ เป็นต้น</p> <p>๓. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๔. กระทรวงมหาดไทย (มท.) มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือ บทบาทของสถานพยาบาลขนาดเล็กในระดับท้องถิ่น การบริการจัดการด้านสุขภาพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการระบบประกันสุขภาพไปยังท้องถิ่น โดยมีความเห็นว่าเนื่องจากระบบสุขภาพของไทยในอนาคตข้างหน้าจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านกำลังคน เทคโนโลยีที่นำมาใช้มีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาชาติ บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขจะได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้อย่างสม่ำเสมอ รวมไปถึงระบบสุขภาพที่จะเน้นการรักษาสุขภาพเป็นการดูแลสุขภาพครบวงจร กล่าวคือ ตั้งแต่การสร้างเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสุขภาพ โรงพยาบาลและสถานพยาบาลต่าง ๆ จะปรับตัวสู่บริการที่ครบวงจรมากขึ้น ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงระบบสุขภาพได้ง่าย โดยในปัจจุบันได้มีการกระจายอำนาจด้านสุขภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการให้บริการ สุขภาพในระดับพื้นที่หรือที่เรียกกันว่า “การให้บริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ” เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกพื้นที่ทั่วประเทศมีความใกล้ชิดและสามารถตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ได้ โดยตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – พ.ศ. ๒๕๖๖ มีการถ่ายโอนภารกิจสถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘๖ แห่ง ใน ๒๗ จังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่รับการถ่ายโอนสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรชนาวมินทราชนิและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข (ต่อ)</p>	<p>๓,๒๖๓ แห่ง ใน ๔๙ จังหวัด จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าถึงระบบสาธารณสุขง่ายยิ่งขึ้น หน่วยงานและภาคีเครือข่ายในพื้นที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในการดูแลสุขภาพประชาชนมากขึ้น</p> <p>๕. กระทรวงแรงงาน (รง.)</p> <p>ในส่วนของ การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุขนั้น การทำให้ทั้ง ๓ กองทุนมีสิทธิประโยชน์เท่ากันอาจเป็นไปได้ยาก เนื่องจากหลักการและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนต่างกัน รวมถึงกลุ่มเป้าหมายของแต่ละกองทุนก็ต่างกันด้วย จึงควรสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมสุขภาพด้านการป้องกันเป็นลำดับแรก เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทางสาธารณสุข ซึ่งก็จะทำให้ลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์ และความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุขลดลงตามไปด้วย</p> <p>๖. กระทรวงสาธารณสุข (สธ.)</p> <p>เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะและความถูกต้องของเนื้อหาที่ยกมาศึกษาในภาพรวม แต่ยังมีเนื้อหาบางส่วนที่ในรายงานยังไม่ได้กล่าวถึง และข้อมูลบางส่วนในรายงานยังไม่เป็นปัจจุบัน</p> <p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) กิจกรรมหรือการดำเนินงานที่ได้จัดทำในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 ๒) ต้องอัปเดตเนื้อหาให้เป็นปัจจุบัน <p>๗. สำนักงานงบประมาณ (สงป.)</p> <p>- เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๘. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)</p> <p>ปัจจุบันมิติด้านการเข้าถึงบริการสาธารณสุข ก่อนข้างครอบคลุมประชากรทั้งประเทศ แต่ความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการให้บริการยังเป็นประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ซึ่งในรายงานฯ ระบุว่า เกิดจากการกระจายทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ การกระจุกตัวของสถานบริการสาธารณสุข และความเหลื่อมล้ำระหว่างหลักประกันสุขภาพทั้ง ๓ กองทุน ซึ่งประเด็นดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เนื่องจากแต่ละกองทุนมีลักษณะการให้สวัสดิการที่แตกต่างกัน ทั้งแบบให้เปล่าและแบบร่วมจ่าย</p>

ลำดับที่	ประเด็น	ผลการพิจารณาผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
	<p>ความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข (ต่อ)</p>	<p>ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายมีลักษณะเป็นภาพรวมและบางส่วนอาจยังไม่สอดคล้องกับข้อวิเคราะห์ เนื่องจากการวิเคราะห์พบว่าความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข เกิดจากการจัดสรรทรัพยากรด้านสาธารณสุขที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะบุคลากรด้านสาธารณสุข ข้อเสนอแนะจึงควรมุ่งเน้นการวางแผนผลิตกำลังคนและสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรด้านสาธารณสุขกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ให้เพียงพอ นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะที่ระบุว่ารัฐควรออกแบบนโยบายหรือแนวทางการบริหารระบบกองทุนสุขภาพ ให้ประชาชนไทยทุกคนสามารถเข้าถึง และได้สิทธิประโยชน์พื้นฐานที่เท่ากันนั้น จำเป็นต้องพิจารณาในรายละเอียดเนื่องจากกองทุนทั้ง ๓ ประเภท มีรูปแบบการบริหารจัดการ สิทธิประโยชน์ และกลุ่มผู้รับบริการที่แตกต่างกัน</p> <p>๙. สำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานคร (สพส. กทม.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๑๐. กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p> <p>๑๑. กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) - เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ</p>